

KUŁAK (1) *sb m*

I sg kułaki(e)m.

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Pięść; complicati in condylum digiti Cn:

Zwrot: »uderzyć kułakiem [na kogo]«: porwał fie potym Piecinig/ á gniewem wielkim y wftydem zaiufzony/ vderzył gwałtownie kułakiem ná Peresławiániná StryjKron 135.

Synonim: pięść.

JB